

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobkyně: **Mgr. K. H.**

zastoupená advokátem Mgr. Františkem Mészárosem
sídlem Pod Novým lesem 127/44, 169 00 Praha 6

proti

žalované: **Kárná komise II. stupně zřízená v Ministerstvu vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-183207-3/SR-2022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Kárná komise I. stupně Úřadu vlády České republiky (dále jen „*kárná komise I. stupně*“) uznala žalobkyni vinnou ze spáchání kárného provinění státního zaměstnance podle § 88 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o státní službě*“), za což jí uložila kárné opatření snížení plat o 15 % na dobu tří měsíců. Žalovaná k odvolání žalobkyně změnila výrok I tohoto prvostupňového rozhodnutí. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
2. Stěžejní pro posouzení tohoto sporu je, že žalovaná napadeným rozhodnutím uznala žalobkyni vinnou, že jako státní zaměstnankyně vykonávající službu na služebním místě

představené – vedoucí oddělení veřejných zakázek odboru právního a kontrolního v Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády ČR“) hrubě porušovala své povinnosti představené v oblasti chování a péče o podřízenou zaměstnankyni tím, že se dopouštěla nevhodného a neprofesionálního chování jako představená vůči Mgr. V. Š., vůči které uplatňovala nejméně od posledního čtvrtletí roku 2021 nepřiměřené a nevhodné postupy řízení a sankční opatření, a to tím, že:

1. ji v posledním čtvrtletí roku 2021 nerespektovala jako svou zástupkyni a tuto její pozici zpochybňovala tím, že z její pravomoci při zastupování vyňala JUDr. Ing. F. F., Ph.D., účelově a zcela nevhodným způsobem nakonec zrušila její určení zástupkyní vedoucí (samostatného) oddělení s účinností ke dni 28. 12. 2021, a učinila tak způsobem, který zpřístupnil osobní údaje Mgr. V. Š. ostatním státním zaměstnancům v oddělení, a zároveň tak, že se ostatní zaměstnanci dozvěděli o důvodu zrušení zastupování,

2. jí písemně vytkla nedostatky ve službě podle § 88 odst. 3 zákona o státní službě, a to písemnou výtkou ze dne 22. 4. 2022, č. j. 11103/2015-OPE-60 a ze dne 6. 5. 2022, č. j. 11103/2015-OPE-61, u kterých si alespoň v části musela být vědoma, že za výkon služby, u kterého v rámci výtek shledala nedostatky, provedla služební hodnocení a navrhla odměny, ze kterých vytrýkaná pochybení nevyplývají, stejně tak si musela být vědoma, že nejméně v rozsahu druhé výtky ze dne 6. 5. 2022 bylo pochybení i na její straně jako představené, když vydala pokyn ke zpracování nezákonného rozhodnutí,

3. navrhla dne 23. 5. 2022 zrušit její systemizované služební místo v rozporu s § 18 zákona o státní službě, kdy návrh na zrušení služebního místa odůvodnila nespokojeností s její prací,

tedy úmyslně porušovala služební kázeň ve smyslu § 87 zákona o státní službě, neboť porušovala povinnosti vyplývající jí z § 77 odst. 1 písm. c) a t) ve spojení s čl. 5 odst. 2 služebního předpisu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 13/2015 Sb. ze dne 14. 12. 2015, kterým se stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců (dále jen „služební předpis NMV č. 13“), čímž spáchala kárné provinění státního zaměstnance podle § 88 odst. 1 zákona o státní službě a uložila jí podle § 89 odst. 1 a 2 písm. b) kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu jednoho měsíce. Ve zbytku žalovaná rozhodnutí Kárné komise I. stupně potvrdila.

Žalobní body

3. Žalobkyně má za to, že její práva byla porušena již tím, že byla shledána vinnou jednáním, pro které vůči ní nebylo kárné řízení vůbec zahájeno. Zatímco všechny tři body výroku I. napadeného rozhodnutí se týkají výlučně konkrétního jednání žalobkyně vůči Mgr. Š., jak však vyplývá z Oznámení o zahájení kárného řízení ze dne 8. 6. 2022, č. j. 23896/2022-UVCR/4 (dále jen „Oznámení o zahájení kárného řízení“), žádné z tam vymezených jednání nezahrnuje ani jedno z jednání uvedených pod body 1, 2 a 3 výroku I. napadeného rozhodnutí.
4. Uvedené nelze rozhodně přikládat vyšší míře obecnosti ve vymezení skutků při zahájení kárného řízení, neboť jak je z předmětného Oznámení o zahájení kárného řízení evidentní, jsou tam popisovaná jednání specifikována značně konkrétně a detailně, včetně jmen, datumů, případně i časů.
5. Tento nedostatek nelze také zhojit připuštěním názoru žalované, že vymezení skutků může být obecnější v době, kdy se kárné řízení nacházelo na samém počátku s tím, že teprve měly vyjít najevo skutečnosti umožňující určit, jakého konkrétního jednání a vůči jaké osobě se

měla žalobkyně dopustit, případně že žalobkyni muselo být díky její přítomnosti na ústním jednání, v rámci kterého Mgr. Š. podávala svědeckou výpověď, zřejmé, kterým směrem se bude objasňování skutků vyvíjet.

6. Práva žalobkyně byla dále porušena i tím, že určité jednání žalobkyně posoudila žalovaná v napadeném rozhodnutí právně nesprávně jako závadná, resp. dokonce účelová ve smyslu naplnění znaků kárného provinění, případně se nevypořádala s žalobkyní uplatněnou odvolací námitkou nesprávnosti skutkových zjištění.
7. Žalobkyně dále namítla, že pokud jde o omezení pravomoci Mgr. Š. při jejím zastupování, tak z žádného zákonného ustanovení ničeho o možnosti pouze plného rozsahu zastupování nebo naopak o nemožnosti rozsah zastupování limitovat či jakkoliv modifikovat dovodit nelze.
8. Podle žalobkyně, žádný právní předpis neurčuje konkrétní postup při zrušení určení Mgr. Š. zástupkyní žalobkyně. Pokud bylo zrušení zastupování žalobkyní odůvodněno, nemůže být žalobkyni vytýkáno a být shledáno závadným, odpovídá-li dané odůvodnění skutečnému stavu věci, tj. byly-li dány odborné nedostatky na stran Mgr. Š. při zastupování žalobkyně coby vedoucí oddělení, což provedeným dokazováním zpochybněno nikterak nebylo. Navíc forma sdělení prostřednictvím e-mailové komunikace byla, vzhledem k osobní nepřítomnosti Mgr. Š., logická a na oddělení vedeném žalobkyní i zcela běžná.
9. Žalobkyně dále uvedla, že se žalovaná nikterak nevypořádala s odvolací námitkou žalobkyně, že rozhodnutí kárné komise I. stupně postrádá část odůvodnění stran nevhodnosti oznámení o zrušení zastupování ve vztahu k zpřístupnění osobních údajů Mgr. Š. ostatním zaměstnancům.
10. Žalobkyně má za to, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí vypořádala s žalobkyní v odvolání namítanou nesprávností skutkových zjištění stran rozdílného časového období služebního hodnocení Mgr. Š. ze strany žalobkyně vs. dat jednání, jež bylo důvodem obou výtek, pouze formálně. Služební hodnocení, které žalobkyně vůči Mgr. Š. provedla, bylo za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021, nemohlo tedy z logiky věci zahrnovat pochybení, za které byly v roce 2022 dvě písemné výtky uděleny. Na vlastní hodnocení důvodnosti či nedůvodnosti žalobkyní učiněných výtek vůči Mgr. Š. pak dle názoru žalobkyně nemůže žalovaná bez dalšího rezignovat převzetím jejich posouzení nadřízeným žalobkyně.
11. Žalobkyně dále ve vztahu k druhé výtce uvedla, že Mgr. Š. působí v oddělení veřejných zakázek mnoho let, a proto byl důvodně dán předpoklad schopnosti samostatně provést analýzu, vyhodnotit podané námitky proti zadávacím podmínkám a navrhnout postup zcela v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Žalobkyně odmítla, že by Mgr. Š. dala pokyn k postupu, který nebyl souladný se zákonem, a pokud takový dojem měla, měla postupovat v souladu se zákonem o státní službě.
12. Žalobkyně má za to, že nemůže být podání návrhu na změnu systemizace vůči služebnímu orgánu považováno za porušení služebního zákona, jelikož služební zákon ani jiný právní předpis učinění takového nezávazného návrhu na zefektivnění oddělení nijak nezakazuje. Zároveň to nebyla žalobkyně jako vedoucí oddělení veřejných zakázek, která by v rámci Úřadu vlády ČR měla dānu pravomoc rozhodovat o systemizaci služebních a pracovních míst v jí řízeném oddělení.
13. Návrh na zrušení systemizovaného místa sepsala na základ doporučení státního tajemníka v době, kdy se na Úřadě vlády ČR připravoval návrh systemizace k 1. 7. 2022. Jednalo se o

návrh žalobkyně jako vedoucí oddělení veřejných zakázek na reorganizaci a efektivní fungování oddělení veřejných zakázek. V této době bylo na Oddělení veřejných zakázek 5 služebních míst ve 14. platové třídě a 1 služební místo ve 12. platové třídě. Obsahem návrhu byla změna systemizovaného místa ve 14. platové třídě na 12. platovou třídu. Motivem bylo získat na oddělení zaměstnance pro administraci veřejných zakázek malého rozsahu, případně méně komplikovaných zakázek dle zákona o zadávání veřejných zakázek a rovněž zaměstnance pro administrativní činnosti. Zároveň z důvodu snížení rozsahu agendy oddělení s ohledem na ukončení administrace veřejných zakázek souvisejících s předsednictvím v ČR v Radě EU v druhé polovině roku 2022, a zefektivnění činnosti oddělení, navrhla žalobkyně zrušení služebního místa ve 14. platové třídě bez náhrady. S ohledem na skutečnost, že v oddělení bylo více systemizovaných míst ve 14. platové třídě, navrhla žalobkyně zrušení konkrétního místa, a to Mgr. Š. Je to právě vždy zejména bezprostředně nadřízený představený, který má přehled a povědomí o práci svých podřízených zaměstnanců, a ví jak kdo z nich státní službu a příkazy výkonu státní služby vykonává, jak je pečlivý atd.

Vyjádření žalované k žalobě

14. Žalobkyně je toho názoru, že výrok I napadeného rozhodnutí spočívá v takovém jednání, pro které nebylo kárné řízení vůbec zahájeno, neboť v Oznámení o zahájení kárného řízení chybí výskyt jména Mgr. Š. Žalovaná s tímto názorem nesouhlasí. V Oznámení o zahájení kárného řízení bylo žalobkyni kladeno za vinu, že se dopouštěla nevhodného a neprofesionálního chování jako představená vůči svým podřízeným státním zaměstnancům, které mělo mít v některých případech i formu nerovného zacházení, diskriminace, vyhrožování, obtěžování, šikany a bossingu.
15. Rovněž měla žalobkyně ve stejné době tolerovat takovéto nevhodné a nepatřičné chování mezi svými podřízenými navzájem, především ze strany JUDr. Ing. F., Ph.D., vůči jeho kolegyním a kolegům, a nijak tomuto chování nebránit, neřešit jej kázeňsky ani jiným způsobem, který jí jako představené přísluší, a naopak jej ignorovat a bagatelizovat.
16. Skutek byl vymezen obecněji ve vztahu k neurčitým podřízeným státním zaměstnancům z toho důvodu, že kárné řízení se nacházelo na samotném počátku, tj. před provedením důkazů, na základě, kterých bylo teprve možné určit, jakého konkrétního jednání a vůči jaké osobě, popř. osobám, se měla žalobkyně dopustit. Žalobkyně byla přítomna při ústním jednání dne 21. 6. 2022, v rámci kterého Mgr. Š. podávala svědeckou výpověď, tedy byla obeznámena se směrem, kterým se objasňování skutku vymezeného v Oznámení o zahájení kárného řízení vyvíjelo. V rámci tohoto ústního jednání Mgr. Š. poukazovala na způsob, jakým žalobkyně ukončila její zastupování, a na výtky, které od žalobkyně obdržela. V souvislosti s uvedeným si Kárná komise I. stupně vyžádala související dokumenty, jako písemné výtky uložené Mgr. Š. a její služební hodnocení. Žalobkyni byla poskytnuta možnost se seznámit se shromážděnými podklady.
17. K okolnostem souvisejícím se zastupováním žalobkyně, žalovaná uvedla, že zastupování podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě znamená zastupování v plném rozsahu. Nicméně žalobkyně se rozhodla omezit pravomoc Mgr. Š. při zastupování tím, že z její pravomoci vyjmula státního zaměstnance JUDr. Ing. F., Ph.D., čímž vyjádřila pochyby o jejích schopnostech žalobkyni zastupovat.
18. Zákon o státní službě neupravuje postup, jak jednat v případě zrušení zastupování, nicméně žalovaná trvá na tom, že tato skutečnost nedává představenému oprávnění učinit tak

způsobem, kterým dá před kolegy najevo nedostatky respektu ke znalostem a zkušenostem dosud určeného zástupce. Přesto však žalobkyně oznámila Mgr. Š. zrušení určení zastupování tak, že e-mail, který měl být určen výhradně jí, rozeslala zároveň ostatním zaměstnancům oddělení, ačkoli obsahoval jednak osobní údaje Mgr. Š., ale rovněž informaci o tom, že tak bylo učiněno z důvodu odborných nedostatků při zastupování a z důvodu ztráty důvěry. Takový postup lze hodnotit jako krajně neprofesionální, což je v rozporu s čl. 5 služebního předpisu NMV č. 13 a nebyl by vhodný ani v případě, kdy by Mgr. Š. skutečně při zastupování vykazovala odborné nedostatky. Nepřítomností Mgr. Š. ve službě nelze toto počínání žalobkyně omluvit.

19. Pokud jde o námitky žalobkyně spočívající v tom, že rozhodnutí kárné komise I. stupně postrádá část odůvodnění stran nevhodnosti oznámení o zrušení zastupování ve vztahu k zpřístupnění osobních údajů, správní řád nevylučuje, aby správní orgán v řízení o řádném opravném prostředku doplňoval prvostupňové rozhodnutí o další úvahy.
20. Co se týče udělení výtek, které byly nadřízeným představeným žalobkyně, Mgr. V., ředitelem odboru právního a kontrolního, při řešení stížností shledány jako účelové, žalovaná v tomto poukázala na vyrozumění o vyřízení stížnosti ze dne 24. 6. 2022, č. j. 24908/2022-UVCR-2, kde je uvedeno, že Mgr. Š. se dopustila administrativního pochybení, nicméně z okolností daného případu vyplynulo, že ani názor žalobkyně na řešení daného případu nebyl od samého počátku konzistentní, a zpočátku bylo jednání Mgr. Š., hodnoceno jako systémové pochybení, nikoli jako pochybení na její straně. Postup žalobkyně, která s poměrně značným časovým odstupem nakonec vyhodnotila jednání Mgr. Š. jako porušení právních předpisů, za které jí udělila písemnou výtku, tedy budí značné pochybnosti o jeho důvodech, respektive takový postup se jeví jako účelový. Ve vyrozumění o vyřízení stížnosti ze dne 16. 6. 2022, č. j. 21134/2022-UVCR-2, je pak uvedeno, že namísto existence skutečných a jednoznačných prokazatelných závažných administrativních pochybení Mgr. Š. je udělena písemná výtka výsledkem silně narušených interpersonálních vztahů mezi zaměstnanci zařazenými v oddělení veřejných zakázek. Žalovaná sdělila, že neměla důvod závěry plynoucí z prošetřování stížností proti uvedeným výtkám jakkoli zpochybňovat.
21. V případě e-mailu žalobkyně ze dne 23. 5. 2022, v rámci kterého se žalobkyně snažila dosáhnout zrušení služebního místa, na kterém je zařazena Mgr. Š., žalovaná nezpochybnila, že návrh na změnu systemizace sám o sobě není porušením služební kázně, nicméně v kontextu výše uvedeného sdělila, že není pochyb o tom, že žalobkyně byla v jednotlivých krocích vedena záměrem Mgr. Š. profesně uškodit, a není tedy pochyb o tom, že se dopustila nevhodného a neprofesionálního chování vůči své podřízené. Nespokojenost s výkonem služby státního zaměstnance není zákonný ani legitimní důvod pro zrušení služebního místa tohoto státního zaměstnance. Změnu systemizace, která již nabyla účinnosti, tj. změnu v průběhu kalendářního roku lze podle § 18 zákona o státní službě provést pouze z důvodu změny působnosti správního úřadu nebo podstatné změny podmínek, za kterých byla systemizace schválena.

Obsah správního spisu

22. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
23. Dne 25. 5. 2022, pod č. j. 23896/2022-UVCR, podal státní tajemník v Úřadu vlády ČR podnět k zahájení kárného řízení se žalobkyní. V odůvodnění uvádí, že se žalobkyně měla dopustit kárného provinění tím, že 1) tolerovala a podílela se na porušování pravidel

docházky dle pracovního řádu a 2) neplnila, a naopak porušovala své povinnosti představené v oblasti chování a péče o podřízené zaměstnance.

24. Kárné řízení bylo s žalobkyní zahájeno dne 8. 6. 2022, a to doručením Oznámení o zahájení kárného řízení ze dne 8. 6. 2022, č. j. 23896/2022-UVCR/4. Současně kárná komise I. stupně oznámením ze dne 8. 6. 2022, č. j. 21263/2022-UVCR/2 zahájila kárné řízení s JUDr. Ing. F., Ph.D., a usnesením ze dne 8. 6. 2022, č. j. 23896/2022-UVCR/5, spojila obě kárná řízení do společného řízení podle § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).
25. Dne 25. 8. 2022, pod č. j. 23896/2022-UVCR/65, vydala kárná komise I. stupně rozhodnutí, kterým uznala žalobkyni vinnou kárným proviněním podle § 88 odst. 1 zákona o státní službě, za které jí uložila kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu tří měsíců. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodla kárná komise II. stupně dne 25. 1. 2023 rozhodnutím pod č. j. MV-183207-3/SR-2022 tak, že rozhodnutí kárné komise I. stupně ve výroku č. I. změnila a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
26. Jelikož ve věci skutku vymezeného v bodě 1) bylo kárné řízení výrokem II. napadeného rozhodnutí zastaveno a žalobkyně se proti tomuto výroku neodvolala, kárná komise II. stupně se v tomto ohledu zabývala pouze skutkem vymezeným v bodě 2). K tomuto skutku bylo v podnětu k zahájení kárného řízení ze dne 25. 5. 2022 blíže uvedeno, že v rámci šetření provedeného prošetřovateli Úřadu vlády ČR bylo zjištěno, že se žalobkyně v průběhu let 2021 a 2022 dopouštěla nevhodného a neprofesionálního chování jako představená vůči podřízeným státním zaměstnancům, které mělo mít v některých případech i formu nerovného zacházení, diskriminace, vyhrožování, obtěžování, šikany a bossingu (například telefonická komunikace s Ing. T. ze dne 28. 12. 2021 či ze dne 13. 2. 2022, komunikace a celkový nerovný až diskriminační přístup vůči Mgr. O. během celého jejího působení na Úřadu vlády ČR na podzim a v zimě roku 2021), což měli ve svých svědeckých výpovědích potvrdit i někteří zaměstnanci oddělení. Kromě toho mělo být zjištěno, že žalobkyně ve stejné době tolerovala takovéto nevhodné a nepatřičné chování mezi svými podřízenými navzájem, především ze strany JUDr. Ing. F., Ph.D., vůči jeho kolegyním a kolegům, a nijak tomuto chování nebránila, neřešila jej kázeňsky ani jiným způsobem, který jí jako představené přísluší, a naopak jej ignorovala a bagatelizovala. Dále je v podnětu uvedeno, že žalobkyně svým jednáním vůči Mgr. O. porušila své povinnosti rovného zacházení a zákazu diskriminace vůči svým podřízeným, když ji vůči ostatním zaměstnancům znevýhodňovala iracionálními pracovními příkazy, přílišnou kontrolou, znevažováním schopností a postavení, nepřátelským přístupem, nepodloženými obviněními apod. Toto a další doprovodné jednání mohlo vést ke snížení důstojnosti Mgr. O. a vytvoření zastrašujícího, nepřátelského, ponižujícího, pokořujícího nebo urážlivého prostředí vůči ní. Tímto jednáním se žalobkyně mohla dopustit obtěžování a šikany. Z hlediska právní kvalifikace skutku se žalobkyně výše uvedeným jednáním měla dopustit porušení § 77 odst. 1 písm. c) a t) a § 78 písm. b) a c) zákona o státní službě ve spojení s § 302 písm. c) a f) zákoníku práce a čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a 3 a čl. 6 odst. 1 a 2 služebního předpisu NMV č. 13.
27. Na základě tohoto podnětu se kárná komise I. stupně rozhodla zahájit vůči žalobkyni kárné řízení, přičemž skutek v Oznámení o zahájení kárného řízení popsala totožně, jako byl popsán v podnětu k zahájení kárného řízení ze dne 25. 5. 2022. Žalobkyni bylo kladeno za vinu, že se jako představená dopouštěla nevhodného a neprofesionálního chování vůči svým podřízeným státním zaměstnancům. Skutky byly v oznámení o zahájení kárného řízení vymezeny obecněji, stejně jako v podnětu k zahájení kárného řízení, neboť ačkoli bylo

uvedeno, že jednání žalobkyně směřovalo například vůči Ing. T. a Mgr. O., nebylo bez dalšího zřejmé, zda se jedná o konečný výčet státních zaměstnanců, vůči kterým nevhodné chování žalobkyně směřovalo, ani jakou mělo chování žalobkyně konkrétní podobu. Za účelem objasnění těchto skutečností se uskutečnila ústní jednání, která se konala ve dnech 21. 6. 2022, 27. 6. 2022 a 28. 6. 2022. Mimo ústní jednání kárná komise I. stupně provedla dokazování listinami, které založila do spisu kárného řízení. Po provedeném dokazování kárná komise I. stupně dospěla k závěru, že je v zájmu hospodárnosti a rychlosti obě původně sloučená kárná řízení vést opět samostatně, a rozhodla z moci úřední na základě § 140 odst. 3 a 4 správního řádu, že se ze společného řízení vylučuje kárné řízení vedené vůči JUDr. Ing. F., Ph.D. Pod sp. zn. 23896/2022-UVCR tak nadále bylo vedeno pouze kárné řízení vůči žalobkyni.

28. Žalobkyně byla poté vyzvána k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a k využití svého práva podle § 36 odst. 3 správního řádu se k podkladům vyjádřit, neboť kárná komise I. stupně ukončila shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně svého práva nevyužila. Následně kárná komise I. stupně vydala prvostupňové rozhodnutí.
29. Proti rozhodnutí kárné komise I. stupně podala žalobkyně včasné odvolání, které na výzvu odůvodnila podáním ze dne 27. 9. 2022, a které je po obsahové stránce v podstatných rysech shodné s argumentací žalobkyně v nyní posuzované žalobě.
30. O podaném odvolání rozhodla kárná komise II. stupně žalobou napadeným rozhodnutím. Kárná komise II. stupně po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí shledala vady odůvodňující změnu napadeného rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, když zúžila vymezení kárného provinění a zpřesnila právní kvalifikaci v něm vymezeného skutku vypuštěním části výroku I obsahující nadbytečnou či nepřiléhavou právní kvalifikaci, a dále napadené rozhodnutí změnila, když místo kárného opatření snížení platu o 15 % na dobu tří kalendářních měsíců uložila kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu jednoho kalendářního měsíce dle § 89 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o státní službě. Ve zbytku rozhodnutí kárné komise I. stupně podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdila, neboť v tomto rozsahu neshledala vady, které by odůvodňovaly zrušení nebo změnu předmětného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

31. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“); přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud o žalobě v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas.
32. Žaloba není důvodná.
33. Předmětem řízení je posouzení toho, zda jednání, kterého se žalobkyně měla dopustit a které jí bylo kladeno za vinu, se skutečně stalo, zda je kárným proviněním a zda spáchání skutku, o němž se vede řízení, jí bylo prokázáno.

Právní rámec

34. Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě „Státní zaměstnanec je povinen při výkonu služby dodržovat právní předpisy vztahující se k jejímu výkonu, služební předpisy a příkazy k výkonu služby.“
35. Podle § 77 odst. 1 písm. t) zákona o státní službě „Státní zaměstnanec je povinen dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem.“
36. Podle § 78 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě „Představený je dále povinen řídit a kontrolovat výkon služby podřízenými státními zaměstnanci, průběžně hodnotit výkon služby státních zaměstnanců a podílet se na jejich služebním hodnocení,“
37. Podle § 78 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě „Představený je dále povinen zachovávat pravidla slušnosti vůči podřízeným státním zaměstnancům a zaměstnancům,“
38. Podle § 78 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě „Představený je dále povinen poskytovat podřízeným státním zaměstnancům informace potřebné pro řádný výkon jejich služby.“
39. Podle § 87 zákona o státní službě „Služební kázní se rozumí řádné plnění povinností státního zaměstnance vyplývajících mu z právních předpisů, které se vztahují ke službě v jím vykonávaném oboru služby, ze služebních předpisů a z příkazů.“
40. Podle § 88 odst. 1 zákona o státní službě „Zaviněné porušení služební kázně je kárným proviněním.“
41. Podle § 88 odst. 2 věta první zákona o státní službě „Státní zaměstnanec odpovídá za kárné provinění.“
42. Podle § 89 odst. 1 zákona o státní službě „Za kárné provinění lze uložit státnímu zaměstnanci kárné opatření.“
43. Podle § 89 odst. 2 písm. a) zákona o státní službě „Kárným opatřením je
- a) písemná důtka,
 - b) snížení platu až o 15 % na dobu až 3 kalendářních měsíců,
 - c) odvolání ze služebního místa představeného, nebo
 - d) propuštění ze služebního poměru. písemná důtka.“
44. Podle § 89 odst. 3 zákona o státní službě „Při určení druhu kárného opatření se přihlédne k závažnosti kárného provinění, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž bylo spácháno, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu státního zaměstnance k dodržování služební kázně a k tomu, zda mu již za kárné provinění bylo v minulosti uloženo kárné opatření. Kárné opatření odvolání ze služebního místa představeného nebo propuštění ze služebního poměru lze uložit jen za zvlášť závažné kárné provinění, zejména pokud státní zaměstnanec porušoval služební kázeň dlouhodobě, svým jednáním způsobil zvlášť závažný následek nebo jednal ze zavrženíhodných pohnutek.“
45. Podle čl. 5 odst. 2 služebního předpisu NMV č. 13 „Státní zaměstnanec jedná profesionálně, nestranně a nezávisle, objektivně, čestně, bez nepřiměřeného projevu emocí a bez sledování osobního prospěchu tak, aby neohrozil dobrou pověst, vážnost a důvěryhodnost služebního úřadu.“
46. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu „Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí

nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, brožila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.“

Totožnosti skutků

47. Žalobkyně má zejména za to, že byla shledána vinnou jednáním, pro které vůči ní nebylo kárné řízení vůbec zahájeno.
48. Podle § 46 odst. 1 správního řádu musí oznámení o zahájení kárného řízení obsahovat mimo jiné předmět řízení.
49. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, publikovaném ve Sbírce NSS pod č. 2119/2010 (a dostupném, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí, též online na www.nssoud.cz), vysvětlil, že předmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. Správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.
50. V rozsudku ze dne 3. 6. 2015, č. j. 6 As 266/2014-41, pak NSS uvedl, že „*K určitosti předmětu řízení v oznámení o zahájení řízení o správním deliktu se Nejvyšší správní soud již několikrát vyjadřoval, například v rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 5 A 73/2002-34, v němž konstatoval, že z oznámení musí být „patrné, kdo je činí a které věci se týká, neboť jen tak je zaručeno právo účastníka se v daném řízení účinně hájit. (...) Vymezení skutku, pro který je řízení zahájeno, musí mít určitý stupeň konkretizace, stejně tak jako musí být z oznámení o zahájení řízení zřejmé, co bude jeho předmětem a o čem bude v řízení rozhodováno; v sankčním řízení i to, jaký postih za dané jednání broží.“* (...) Mezi skutkem vymezeným v oznámení o zahájení sankčního správního řízení, jímž se každé sankční řízení více či méně formálním způsobem zahajuje, a popisem skutku v konečném rozhodnutí ve věci, musí existovat alespoň v podstatných rysech soulad. NSS to vyjádřil v rozsudku ze dne 14. 3. 2011, č. j. 2 Afs 91/2009-149, tak, že „*mezi vymezením skutku, pro který je zahajováno sankční správní řízení, a popisem tohoto skutku v následném meritorním rozhodnutí nemusí existovat naprostá shoda, neboť v průběhu řízení mohou některé dílčí skutečnosti teprve vyplynout najevo či může jinak dojít ke korektuře původních skutkových předpokladů. Pokud však je v průběhu řízení zjištěn určitý aspekt jednání, který „obviněnému“ dosud nebyl vytýkán, a vede-li toto nové dílčí skutkové zjištění k rozšíření právní kvalifikace postihovaného jednání, je nutno před vydáním rozhodnutí přistoupit k „rozšíření obvinění“.* Z uvedeného vyplývají dva výchozí závěry: 1. skutek musí být v oznámení o zahájení řízení definován natolik určitě, aby bylo „obviněnému“ zřejmé, jaké jednání je mu kladeno za vinu tak, aby se mohl účinně hájit; 2. mezi skutkem vymezeným v oznámení o zahájení řízení a skutkem vymezeným v rozhodnutí nemusí být naprostá shoda, neboť řízení před správním orgánem slouží právě k „ustálení“ jak skutkového vymezení, tak právní kvalifikace.“
51. Žalobkyně namítala, že zatímco všechny tři body výroku I. napadeného rozhodnutí se týkají výlučně konkrétního jednání žalobkyně vůči Mgr. Š., jak však vyplývá z Oznámení o

zahájení kárného řízení, žádné z tam vymezených jednání nezahrnuje ani jedno z jednání uvedených pod body 1, 2 a 3 výroku I. napadeného rozhodnutí. To však soud nepovažuje za vadu. Jak vyplývá z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu, oznámení o zahájení kárného řízení má obsahovat popis skutku tak, aby bylo žalobkyni zřejmé, jaké její jednání bude posuzováno, a mohla se tak odpovídajícím způsobem hájit. V Oznámení o zahájení kárného řízení bylo žalobkyni kladeno za vinu, že se dopouštěla nevhodného a neprofesionálního chování jako představená vůči svým podřízeným státním zaměstnancům. Žalobkyni tak muselo být z Oznámení o zahájení kárného řízení bezpečně známo, že předmětem řízení je její chování jako představené vůči svým podřízeným státním zaměstnancům. Skutečnost, že toto jednání bylo v konečném rozhodnutí upraveno ve vztahu ke konkrétním zaměstnancům, nemohlo žalobkyni procesní obranu jakkoli ztížit, a nemohlo tudíž u ní tímto dojít k žádné procesní újmě. Tento závěr lze podpořit i tím, že žalobkyně byla přítomna při ústním jednání dne 21. 6. 2022, v rámci kterého Mgr. Š. podávala svědeckou výpověď, tedy byla obeznámena se směrem, kterým se objasňování skutku vymezeného v Oznámení o zahájení kárného řízení vyvíjelo. V rámci tohoto ústního jednání Mgr. Š. poukazovala na způsob, jakým žalobkyně ukončila její zastupování a na výtky, které od žalobkyně obdržela. V souvislosti s uvedeným si Kárná komise I. stupně vyžádala související dokumenty, jako písemné výtky uložené Mgr. Š. a její služební hodnocení. Žalobkyni byla poskytnuta možnost se se shromážděnými podklady seznámit. Proto nemohla být konečným rozhodnutím zaskočena. A dále, žalobkyně v odvolacím řízení ani v žalobě neuvedla, jaká její konkrétní obrana jí tím byla znemožněna. Jinými slovy, ani z odvolání, ani z žaloby nelze zjistit, že by žalobkyní vytýkaná vada (i kdyby existovala) fakticky výkon procesních práv žalobkyně ovlivnila.

52. Soud shrnuje, že má za nedůvodnou žalobní námitku, že byla žalobkyně shledána vinnou jednáním, pro které vůči ní nebylo kárné řízení vůbec zahájeno. Žalobkyně totiž věděla, jaké její jednání je jí kladeno za vinu.

Omezení pravomoci při zastupování

53. Žalobkyně dále namítla, že pokud jde o omezení pravomoci Mgr. Š. při jejím zastupování, tak z žádného zákonného ustanovení ničeho o možnosti pouze plného rozsahu zastupování nebo naopak o nemožnosti rozsah zastupování limitovat i jakkoliv modifikovat dovodit nelze.
54. Podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona o státní službě *„Představený ze svých přímo podřízených představených určí jednoho, který je jeho zástupcem. Nemá-li představený přímo podřízené představené, nebo jde-li o vedoucího služebního úřadu vrchního ředitele sekce nebo o ředitele odboru v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, určí zástupce ze svých podřízených státních zaměstnanců. Takto určený státní zaměstnanec zastupuje představeného v plném rozsahu jeho činnosti; přitom se považuje za představeného.“*
55. K tomu soud odkazuje na komentář k ustanovení § 9 odst. 7 zákona o státní službě, který uvádí *„Zákon vymezuje rozsah činností, ve kterých zástupce představeného zastupuje, obecně, když říká, že zástupce zastupuje představeného v plném rozsahu (poslední věta odstavce 7). Zástupce plní všechny úkoly představeného, jako by jím sám byl. Představený ale může při určení svého zástupce určit činnosti, ve kterých nebude zástupcem podle odstavce 7 zastupován, tj. působnost zástupce může zúžit, resp. omezit. Pro omezení výkonu takových činností může představený též využít služebního příkazu ve smyslu § 84. Omezením působnosti zástupce představeného ale nesmí být znemožněno vykonávat státnímu zaměstnanci samotnou činnost*

zástupce představeného. Zástupce zastupuje představeného jak v době jeho nepřítomnosti, tak (zpravidla ve vymezených činnostech) kontinuálně. Pokud by měl zákonodárce zájem omezit rozsah zastupování představeného pouze na dobu jeho nepřítomnosti, učinil by tak výslovně v textu zákona, to se však nestalo.“ (Hřebíková, I., Fáberová, A., Brücknerová, Z., Kubáčová Nejedlá, P., Moravec, K., Roučková, D., Hůrka, P. Zákon o státní službě. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 23-31)

56. Zákon sice výslovně uvádí, že určený státní zaměstnanec zastupuje představeného v plném rozsahu jeho činnosti, nicméně podle výše citovaného komentáře k zákonu o státní službě, je dána možnost působnost zástupce zúžit či omezit za předpokladu, že nebude znemožněno vykonávat státnímu zaměstnanci samotnou činnost zástupce představeného. V dané právní věci se žalobkyně rozhodla omezit pravomoc Mgr. Š. tak, že z její pravomoci vyňala státního zaměstnance JUDr. Ing. F., Ph.D. Toto omezení samo o sobě neznemožnilo Mgr. Š. vykonávat samotnou činnost zástupce představeného, avšak nelze jej považovat za omezení, které by bylo logické, systematické a odůvodněné. Není jasné, z jakého důvodu byl jeden konkrétní zaměstnanec vyňat z pravomoci Mgr. Š. a ostatní zaměstnanci nikoli. Ač je městský soud toho názoru, že je možné rozsah působnosti zástupce omezit či zúžit, způsob, jakým to provedla žalobkyně, kdy tak učinila pouze vůči jednomu zaměstnanci, pokládá zdejší soud za nepřijatelný. Lze se tak důvodně domnívat, že tímto svým jednáním žalobkyně nerespektovala Mgr. Š. jako svou zástupkyni a tuto její pozici zpochybňovala tím, že z její pravomoci při zastupování vyňala JUDr. Ing. F., Ph.D.

Způsob zrušení zastupování

57. Žalobkyně namítá, že žádný právní předpis neurčuje konkrétní postup při zrušení určení Mgr. Š. zástupkyní žalobkyně. Pokud bylo zrušení zastupování žalobkyní odůvodněno, nemůže být žalobkyni vytýkáno a být shledáno závadným, odpovídá-li dané odůvodnění skutečnému stavu věci. Navíc forma sdělení prostřednictvím e-mailové komunikace byla, vzhledem k osobní nepřítomnosti Mgr. Š., logická a na oddělení vedeném žalobkyní i zcela běžná.
58. Lze přisvědčit žalobkyni, že způsob určení trvalým zástupcem a zrušení tohoto určení není zákonem o státní službě upraven. Nicméně představený by tak měl učinit písemně, neboť určení zástupcem zakládá platové nároky podle přílohy č. 2 zákona o státní službě.
59. Ze zrušení příkazu k zastupování vedoucí oddělení veřejných zakázek z 28. 12. 2021 a průvodního e-mailu vyplývá, že žalobkyně zaslala dne 28. 12. 2021 Mgr. Š. e-mail, ve kterém jí oznamuje, že jí „*k dnešnímu dni 28.12.2021 zrušila příkaz k zastupování dle § 9 odst. 7 zákona o státní službě vedoucí Oddělení veřejných zakázek*“. Dále v e-mailu uvádí, že si má zrušení převzít v pátek 31. 12. 2021 u paní vedoucí D. a že k tomuto kroku se rozhodla z důvodu odborných nedostatků při zastupování vedoucí oddělení a rovněž z důvodu ztráty důvěry z její strany. Přílohou e-mailu je zasláno zrušení příkazu k zastupování.
60. Tento e-mail měl být určen výhradně Mgr. Š., nicméně žalobkyně jej rozeslala zároveň ostatním zaměstnancům oddělení, ačkoli obsahoval jednak osobní údaje Mgr. Š., ale rovněž informaci o tom, že tak bylo učiněno z důvodu odborných nedostatků při zastupování a z důvodu ztráty důvěry. Pro posouzení námítky žalobkyně není rozhodné, zda odůvodnění zrušení zastupování žalobkyní odpovídalo skutečnému stavu či nikoli, ale pouze to, jakým způsobem bylo provedeno. Žalobkyně to učinila způsobem, který zpřístupnil osobní údaje Mgr. Š. ostatním státním zaměstnancům v oddělení, a zároveň tak, že se ostatní zaměstnanci dozvěděli o důvodu zrušení zastupování provedení zrušení zastupování žalobkyní. Městský

soud tak ve shodě s žalovaným uzavírá, že toto jednání bylo neprofesionální, což je v rozporu s čl. 5 služební předpis NMV č. 13, kterým se stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců. Nic přitom nebránilo žalobkyni, aby samostatným e-mailem vyrozuměla Mgr. Š. o svém rozhodnutí a jeho důvodech, a dalším e-mailem vyrozumět ostatní zaměstnance o prostém faktu, že žalobkyně vydala rozhodnutí o zrušení zastoupení.

61. Žalobkyně dále namítla, že se žalovaná nikterak nevypořádala s odvolací námitkou žalobkyně, že rozhodnutí kárné komise I. stupně postrádá část odůvodnění stran nevhodnosti oznámení o zrušení zastupování ve vztahu k zpřístupnění osobních údajů Mgr. Š. ostatním zaměstnancům.
62. K uvedenému soud konstatuje, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení, celé správní řízení tvoří jeden celek. Rozhodnutí kárné komise I. stupně i napadené rozhodnutí je nutné posuzovat dohromady; případné vady odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tak mohla zhojit žalovaná (viz rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47). Námitky žalobkyně, že rozhodnutí kárné komise I. stupně postrádá část odůvodnění stran nevhodnosti oznámení o zrušení zastupování ve vztahu k zpřístupnění osobních údajů, jsou tak s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení irelevantní, neboť žalovaná v řízení o řádném opravném prostředku doplnila prvostupňové rozhodnutí o tyto úvahy.

Služební hodnocení a udělené výtky

63. Žalobkyně má za to, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí vypořádala s žalobkyní v odvolání namítanou nesprávností skutkových zjištění stran rozdílného časového období služební hodnocení Mgr. Š. ze strany žalobkyně vs. dat jednání, jež bylo důvodem obou výtek, pouze formálně. Služební hodnocení, které žalobkyně vůči Mgr. Š. provedla, bylo za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021, nemohlo tedy z logiky věci zahrnovat pochybení, za které byly v roce 2022 dvě písemné výtky uděleny. Na vlastní hodnocení důvodnosti či nedůvodnosti žalobkyní učiněných výtek vůči Mgr. Š. pak dle názoru žalobkyně nemůže žalovaná bez dalšího rezignovat převzetím jejich posouzení nadřízeným žalobkyně.
64. Žalobkyně dále ve vztahu k druhé výtce uvedla, že Mgr. Š. působí v oddělení veřejných zakázek mnoho let, a proto byl důvodně dán předpoklad schopnosti samostatně provést analýzu, vyhodnotit podané námitky proti zadávacím podmínkám a navrhnout postup zcela v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Žalobkyně odmítla, že by Mgr. Š. dala pokyn k postupu, který nebyl souladný se zákonem, a pokud takový dojem měla, měla postupovat v souladu se zákonem o státní službě.
65. Ze správního spisu soud ověřil, že žalobkyně udělila Mgr. Š. dvě písemné výtky. Z první písemné výtky ze dne 22. 4. 2022 vyplývá, že jí žalobkyně vytýká:
 1. *nesprávný postup v rámci procesu zadávání nadlimitní veřejné zakázky na služby s názvem „Zajištění konferenčních služeb pro akce konané na území ČR v souvislosti s předsednictvím ČR v Radě EU v roce 2022 – Neformální rady EU“ č. j. 40668/2021-UVCR, kdy Mgr. Š. měla ohrozit svým jednáním projednání veřejné zakázky a tím i uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem, neboť neměla dne 4. 11. 2021 sdělit Mgr. K. z Ministerstva průmyslu a obchodu důvody a podrobné objasnění postupu zadávání veřejné zakázky podle § 29 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek,*
 2. *postup v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek při provádění úkonů člena komise v rámci procesu posouzení splnění podmínek účasti účastníku zadávacího řízení, konkrétně posuzování tzv. mimořádně nízké nabídkové ceny podle § 113 zákona o zadávání veřejných*

zakázek v rámci zadávacího řízení nadlimitních veřejných zakázek na služby s názvem „Poskytování veřejně dostupných mobilních hlasových a datových telekomunikačních služeb“ č. j. 33119/2021-UVCR a „Digitalizace a pasportizace areálu Strakovy akademie“ č. j. 27943/2021-UVCR, čehož se měla dopustit tím že jako členka komise pověřené zadavatelem podle § 42 zákona o zadávání veřejných zakázek a administrátor veřejné zakázky neupozornila na jednání komise ostatní členy komise z příslušných útvarů a vůbec se nezabývala otázkou identifikace a posouzení nabídkových cen z pohledu mimořádně nízké nabídkové ceny, k čemuž došlo v časovém období od otevírání obálek dne 14. 2. 2022 do 27. 2. 2022,

3. postup v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek při přípravě zadávací dokumentace nadlimitní veřejné zakázky na dodávky s názvem „Zajištění technického vybavení pro akce na vysoké úrovni v rámci CZ PŘES 2022 – summit a neformální Rady EU Část 2: Neformální Rady EU“ č. j. 12665/2022-UVCR, čehož se měla dopustit tím, že po převzetí administrování veřejné zakázky od 31. 3. 2022, kdy měla provést finální úpravu a kontrolu souladu zadávacích podmínek se zákonem o zadávání veřejných zakázek, dne 12. 4. 2022 předložila kompletní zadávací dokumentaci včetně příloh k finální kontrole, přičemž nezohlednila v zadávacích podmínkách podmínky přístupnosti předmětu plnění veřejné zakázky osobám se zdravotním postižením, dále se nezabývala skutečností, že zadávací podmínky jsou nastaveny tak, že umožňují 4 variantní řešení předmětu plnění, a v neposlední řadě neupozornila příslušný útvar na nezbytnost stanovení konkrétních činností pro nově navržené členy realizačního týmu.

66. Z druhé písemné výtky ze dne 6. 5. 2022 vyplývá, že jí žalobkyně vytýká postup v rámci procesu zadávání nadlimitní veřejné zakázky na služby s názvem „Zajištění překladatelských služeb pro potřeby předsednictví České republiky v Radě Evropské unie v roce 2022“, kdy měla připravit návrh rozhodnutí zadavatele o námitkách tak, aby byla dodržena zákonná lhůta pro odeslání rozhodnutí zadavatele stěžovateli podle zákona o zadávání veřejných zakázek, přičemž návrh Mgr. Š. měl být podle vedoucí oddělení nedostatečný a v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, neboť opožděně podané námitky směřující proti zadávací dokumentaci měly být odmítnuty z formálních důvodů podle § 245 odst. 3 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek.
67. Proti uvedeným výtkám podala Mgr. Š. stížnosti, kde podrobně vylíčila důvody, ze kterých s udělením výtek nesouhlasí, a to v celém rozsahu.
68. Důvodnost udělených výtek posuzoval nadřízený představený žalobkyně, Mgr. V., ředitel odboru právního a kontrolního, který obě udělené výtky označil jako odvetné opatření žalobkyně za podání oznámení o spáchání protiprávního jednání podle nařízení vlády č. 145/2015 Sb., o opatřeních souvisejících s oznamováním podezření ze spáchání protiprávního jednání ve služebním úřadu (dále jen „nařízení vlády o ochraně oznamovatelů“). V rámci posouzení stížností proti oběma uděleným výtkám dospěl k závěru, že v osobním spise Mgr. Š. se nenachází žádný dokument, ze kterého by bylo možné dovodit, že by bylo Mgr. Š. v minulosti vytýkáno nedostatečné plnění služebních povinností. Naopak z dosavadního služebního hodnocení a navržených mimořádných odměn vyplývá, že plnění povinností Mgr. Š. bylo ze strany žalobkyně vždy hodnoceno jako nadstandardní.
69. Ve vyrozumění o vyřízení stížnosti ze dne 16. 6. 2022, č. j. 21134/2022-UVCR-2, je uvedeno, že namísto existence skutečných a jednoznačných prokazatelných závažných administrativních pochybení Mgr. Š., je udělená písemná výtka výsledkem silně narušených interpersonálních vztahů mezi zaměstnanci zařazenými v oddělení veřejných zakázek

70. Ve vyrozměnění o vyřízení stížnosti ze dne 24. 6. 2022, č. j. 24908/2022-UVCR-2, je uvedeno, že Mgr. Š. se dopustila administrativního pochybení, nicméně z okolností daného případu vyplynulo, že ani názor žalobkyně na řešení daného případu nebyl od samého počátku konzistentní, a zpočátku bylo jednání Mgr. Š., které bylo později předmětem udělené výtky, hodnoceno jako systémové pochybení, nikoli jako pochybení na její straně.
71. Ze služebních hodnocení Mgr. Š. za roky 2020 a 2021 vyplývá, že Mgr. Š. byla za rok 2020 hodnocena Mgr. K. a dosahovala celkově velmi dobrých výsledků, přičemž ve všech hodnocených oblastech byla hodnocena nejméně stupněm „nad rámec nároků“. Za rok 2021 byla státní zaměstnankyně hodnocena žalobkyní a dosahovala celkově velmi dobrých výsledků, přičemž ve všech hodnocených oblastech byla hodnocena stupněm „nad rámec nároků“. V rámci návrhu na úpravu osobního ohodnocení nebyla navrhována změna.
72. V rámci první písemné výtky bylo Mgr. Š. vytýkáno pochybení (bod 1. výtky), k němuž mělo dojít dne 4. 11. 2021, tedy před datem zpracování služebního hodnocení za rok 2021 (tj. 31. 3. 2022), jež hodnotí plnění služebních povinností ze strany Mgr. Š. jako nadprůměrné, a navíc jí za toto období byla poskytnuta mimořádná odměna. Druhý bod první výtky sice spadá do období roku 2022, nicméně vytýkané jednání spadá do období od 14. 2. 2022 do 27. 2. 2022, tedy taktéž před datem zpracování služebního hodnocení za rok 2021. Pouze třetí bod první výtky se týká období od 31. 3. 2022 do 12. 4. 2022, tedy po datu zpracování služebního hodnocení za rok 2021. Za tyto pochybení žalobkyně udělala Mgr. Š. první písemnou výtku až dne 22. 4. 2022.
73. Z tohoto pohledu se jeví jednání žalobkyně jako zcela nelogické a vnitřně rozporné, když na jedné straně vyhodnotí plnění služebních úkolů Mgr. Š. za určité období jako mimořádně kvalitní a navrhne vyplacení finančních odměn, aby následně za pochybení, kterých se měla Mgr. Š. dopustit přinejmenším v bodě 1. první písemné výtky v období roku 2021, tedy za období jež žalobkyně v rámci hodnocení plnění služebních povinností ze strany Mgr. Š. hodnotila jako nadprůměrné a kterého si musela být žalobkyně již v té době plně vědoma, uložila Mgr. Š. písemnou výtku.
74. Pokud jde o druhou výtku, vyplývá z ní, že Mgr. Š. dopustila administrativního pochybení (chybné právní zhodnocení situace), nicméně z textu e-mailu zaslaného dne 24. 4. 2022 ve 21:53 hod. žalobkyní Mgr. Š. vyplývá, že ani názor představené na řešení daného problému nebyl od samého počátku konzistentní a k odlišnému řešení došla až při kontrole návrhu rozhodnutí zpracovaného Mgr. Š. Za toto pochybení žalobkyně udělala Mgr. Š. druhou písemnou výtku až dne 6. 5. 2022.
75. Postup žalobkyně, která až se značným časovým odstupem označila jednání Mgr. Š. za porušení právních předpisů a uložila jí písemné výtky je tak těžko pochopitelný. Navíc vzbuzuje důvodné podezření z účelovosti uložených výtek zejména za situace, kdy dne 30. 3. 2022 byly provedeny výsledky žalobkyně a JUDr. Ing. F., Ph. D., a to na základě písemného oznámení o podezření ze spáchání protiprávního jednání žalobkyní a JUDr. Ing. F., Ph.D. ze dne 21. 2. 2022 podaného zaměstnanci Oddělení veřejných zakázek Úřadu vlády ČR. Následně na základě písemné zprávy prošetřovatelů o průběhu a výsledcích prošetření ze dne 11. 4. 2022, podal státní tajemník dne 25. 5. 2022 podnět k zahájení kárného řízení. Je tedy zřejmé, že písemné výtky udělené Mgr. Š. byly uloženy v období, které velmi úzce navazovalo na provedené prošetřování podle nařízení vlády o ochraně oznamovatelů (tj. po podání písemného oznámení zaměstnanci Oddělení veřejných zakázek Úřadu vlády ČR a provedených výsledcích). Na základě výše uvedeného, neměl městský soud důvod závěry

plynoucí z prošetřování stížností proti uvedeným výtkám jakkoli zpochybňovat, jelikož nebyly jediným podkladem pro rozhodnutí správních orgánů.

76. V odůvodnění rozhodnutí žalované jsou po skutkové stránce pečlivě vylicena konkrétní zjištění a je zde rovněž řádná úvaha o porušení konkrétních ustanovení zákona o státní službě. Soud proto odmítl námitku žalobkyně, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci.

Zrušení systemizovaného místa

77. Žalobkyně má za to, že nemůže být podání návrhu na změnu systemizace vůči služebnímu orgánu považováno za porušení služebního zákona, jelikož služební zákon ani jiný právní předpis učinění takového nezávazného návrhu na zefektivnění oddělení nijak nezakazuje. Zároveň to nebyla žalobkyně jako vedoucí oddělení veřejných zakázek, která by v rámci Úřadu vlády ČR měla dānu pravomoc rozhodovat o systemizaci služebních a pracovních míst v jı řízeném oddělení.
78. Podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o státní službě *„Změna systemizace, která spočívá ve změně počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech nebo změně platové třídy, v níž je zařazeno služební místo, o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti služebního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.“*
79. Žalobkyně e-mailem ze dne 23. 5. 2022 navrhla zrušení služebního místa Mgr. Š. z důvodu nespokojenosti s její prací. Městský soud tak musí přisvědčit žalované, že nespokojenost s výkonem služby státního zaměstnance není zákonný důvod pro změnu systemizace služebních a pracovních míst úřadu. Navíc Mgr. Š. podle osobního hodnocení dosahovala v letech 2020 a 2021 velmi dobrých výsledků, když ve všech hodnocených oblastech byla hodnocena nejméně stupněm „nad rámec nároků“. Lze si jen stěží představit, že by došlo v roce 2022 k tak zásadní změně a Mgr. Š. by svoji práci odváděla výrazně neuspokojivě. Za dané situace není rozhodné, zda to byla právě žalobkyně jako vedoucí oddělení veřejných zakázek, která by v rámci Úřadu vlády ČR měla dānu pravomoc rozhodovat o systemizaci služebních a pracovních míst v jı řízeném oddělení. Podstatné je pouze jednání žalobkyně, kdy to byla právě ona, kdo navrhl zrušení služebního místa Mgr. Š., a to z důvodu nespokojenosti s její prací. Přičemž změnu systemizace, která již nabyla účinnosti, tj. změnu v průběhu kalendářního roku lze podle § 18 zákona o státní službě provést pouze z důvodu změny působnosti správního úřadu nebo podstatné změny podmínek, za kterých byla systemizace schválena.
80. Zákon o státní službě byl přijat po mnoha letech jednání a kritiky ze strany Evropské unie, která zdůrazňovala potřebu přinést do státní služby stabilitu a oddělit ji od politického vlivu. Mezi hlavní cíle zákona o státní službě tak patřila právě větší stabilita státní služby a její odpolitizování (viz důvodová zpráva k zákonu o státní službě). Těchto cílů zákon o státní službě dosahuje tím, že státního zaměstnance podle zákona o státní službě lze z místa odvolat pouze ze zákonných důvodů. Dle soudu je nepřípustné, aby systemizací byl obcházen účel zákona a bylo možno se zbavit státních zaměstnanců, kteří řádně plní výkon své služby.
81. Závěrem tak městský soud shrnuje, že skutkový stav posuzované věci byl správními orgány zjištěn bez důvodných pochybností, v rozsahu nezbytném pro zákonnost a správnost jejich rozhodnutí. Kárného opatření ve formě snížení platu o 15 % na dobu jednoho měsíce bylo uloženo postupem v souladu se zákonem a není zjevně nepřiměřené. Soud nezjistil ohledně

postupu správních orgánů v řízení ani žádné jiné pochybení takové intenzity, které by mohlo ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

82. Soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že se správní orgány žádného pochybení, které žalobkyně v žalobě vytýkala, nedopustily, žalobní námitky nejsou důvodné, a proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
83. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobkyně, vzhledem k tomu, že nebyla ve věci úspěšná, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení. Žalované, které by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec jejího běžného výkonu úředních činností správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. července 2023
r.

Mgr. Marek Bedřich v.

předseda senátu